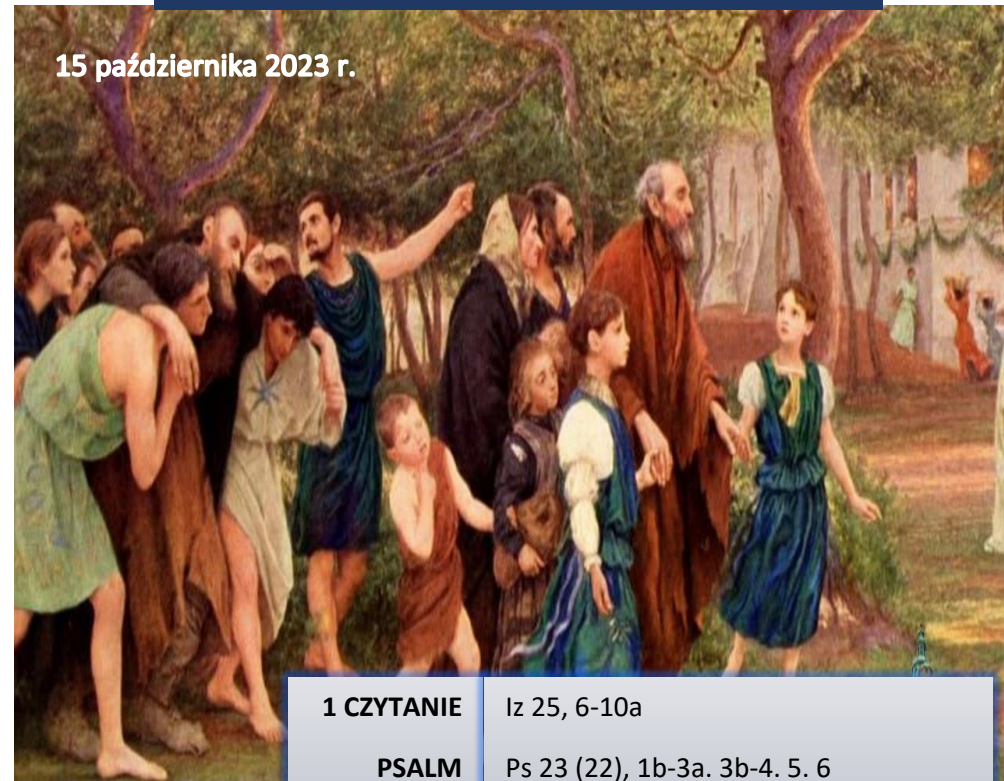

Ożywiciel

TYGODNIK PARAFIALNY

XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA, ROK A

15 października 2023 r.

1 CZYTANIE	Iz 25, 6-10a
PSALM	Ps 23 (22), 1b-3a. 3b-4. 5. 6
2 CZYTANIE	Flp 4, 12-14. 19-20
AKLAMACJA	Ef 1, 17-18
EWANGELIA	Mt 22, 1-14

To zapewnienie Jezusa św. Papież Jan Paweł II cytuje już w pierwszych wersach encykliki poświęconej wartości życia. I przypominał, że „Ewangelia życia znajduje się w samym sercu orędzia Jezusa Chrystusa”. Od tych pierwszych słów pochodzi sam tytuł Encykliki: Ewangelia życia, Evangelium vitae. Tak, bo życie jest darem od Boga i to jest dla nas Radosna Nowina, Ewangelia.

Bóg udziela nam swoich darów zawsze w obfitości, Jego hojność nie zna granic. Owszem, całe bogactwo Bożego daru życia poznamy w pełni dopiero w wieczności. Pełnia życia człowieka „przekracza znacznie wymiary jego ziemskiego bytowania człowieka, ponieważ polega na uczestnictwie w życiu samego Boga”. Tym niemniej rzutuje ona także na „wielkość i ogromną wartość ludzkiego życia także w jego fazie doczesnej”. Tymi słowami wprowadza św. Jan Paweł II do lektury swojej encykliki na temat Radosnej Nowiny życia i zaprasza do szerzenia cywilizacji życia. Używanej zamiennie z terminem: kultura życia.

Kultura życia z kolei tworzy cywilizację miłości. Jakie to ważne dzisiaj, kiedy za naszą wschodnią granicą toczy się walka o ocalenie życia (jeśli tak będzie jeszcze w październiku 2023), o prawo do życia w wolności i w pełni właściwej dla miłości. Św. Jan Paweł II przestrzegał, że losy naszej cywilizacji zależeć będą od wyniku trwającej konfrontacji między kulturą życia a kulturą śmierci. Przy czym ta druga „kultura” zasługuje na ujęcie w cudzysłów, gdyż jest dokładnym przeciwieństwem tego co to słowo oznacza. Św. Jan Paweł II wskazał konkretne środowiska, w których cywilizacja życia znajduje swój najbardziej żyzny grunt. Są nimi: rodzina, dzieci i młodzież.

Pierwszym i najważniejszym z nich, zdaniem Papieża Rodziny, jest rodzina. Choć i w rodzinie może dochodzić do bolesnego zderzenia cywilizacji życia z cywilizacją śmierci. Pisał o tym w Liście do Rodzin (nr 10). Papież zdaje sobie sprawę z tego, że „dziecko oznacza dla rodziców nowy trud, nowy zasób potrzeb i kosztów. Stąd też pokusa, ażeby go nie było”. Czasem postrzega się dziecko nie jako dar, ale jako kogoś, kto przychodzi zabierać, zając miejsce którego i tak coraz mniej jest na świecie.

Czy jednak dziecko naprawdę niczego nie wnosi do rodziny i społeczeństwa? – pyta retorycznie Papież Rodziny. „Trudno temu zaprzeczyć. Dziecko obdarowuje sobą rodzinę. Jest darem dla rodzeństwa i dla rodziców. Dar życia staje się równocześnie darem dla samych dawców”.

EWANGELIA Mt 22, 1-14

Przypowieść o zaproszonych na ucztę

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Jezus w przypowieściach mówił do arcykapłanów i starszych ludu: «Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść.

Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: „Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę; woły i tuczne zwierzęta ubite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę!” Lecz oni zlekceważyli to i odeszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, a inni pochwycili jego sługi i znieważywszy, pozabijali.

Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić.

Wtedy rzekł swoim sługom: „Uczta weselna wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie więc na rozstajne drogi i zaproszcie na ucztę wszystkich, których spotkacie”. Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala weselna zapełniła się biesiadnikami.

Wszedł król, żeby się przypatrzeć biesiadnikom, i zauważył tam człowieka nieubranego w strój weselny. Rzekł do niego: „Przyjacielu, jakże tu wszedłeś, nie mając stroju weselnego?” Lecz on oniemiał. Wtedy król rzekł sługom: „Zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzucie go na zewnątrz, w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów”. Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych».

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ DO DZISIEJSZEJ EWANGELII

Królewska uczta

Każdy z nas chociaż raz w życiu doświadczył wewnętrznej pustki. Tego, że ten świat nie może dać głębokiej, autentycznej radości. Nie każdy chce się przyznać do duchowego głodu. Doskonale wyjaśniają to słowa św. Augustyna: „Niespokojne jest serce, dopóki nie spocznie w Bogu”. On spotkał w swym życiu Jezusa, uwierzył Jego słowom. Czuł się przez Jezusa zaproszony do czegoś, czego świat ani przedtem, ani potem dać mu nie mógł.

Panie Jezu, każdego dnia zapraszasz mnie na ucztę. Ty jesteś pokarmem. Tylko będąc blisko Ciebie, nigdy nie będę samotny i głodny.

Amen.

JAN PAWEŁ II. CYWILIZACJA ŻYCIA. 15 października – XXIII DZIEŃ PAPIESKI

Św. Jan Paweł II przestrzegał, że losy naszej cywilizacji zależą od wyniku trwającej konfrontacji między kulturą życia a kulturą śmierci. Przy czym ta druga „kultura” zasługuje na ujęcie w cudzysłów, gdyż jest dokładnym przeciwieństwem tego co to słowo oznacza.

Życie pełne, obfitujące we wszelkie dobra! Któż z nas nie marzy o czymś takim? Niemożliwe? Oto obietnica Jezusa zapisana w Ewangelii wg. św. Jana: „Ja przyszedłem po to, aby owce miały życie i miały je w obfitości” (J 10, 10).